

Landbrugsminister, nemlig Lejrekredsen. Den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, er ikke slet saa stor, men den er ikke langt fra at være det, og det varer ikke mange Aar, inden den bliver saa stor. Den havde efter Folketællingen i 1890, som blev lagt til Grund for den Valgkredsordning, vi nu have, 24,100 Indbyggere. I 1903 havde den 38,347 Indbyggere, det var altsaa en Tilvækst af 14,247, men dette Antal er yderligere forøget. Den var, den Gang den blev indrettet, godt og vel  $1\frac{1}{2}$  Gang saa stor, som den burde være ifølge Grundloven. I 1903 var den over dobbelt saa stor, som den burde være, og der er siden den Tid kommet omtrent en hel Valgkreds' Befolkning til, nu er den omtrent saa stor, som 3 Valgkredse efter Grundloven burde være. Ved Folketingsvalget i 1895 havde den 4,443 Vælgere, ved Valget i 1903 havde den 6,133, altsaa en Tilvækst paa 1,690 Vælgere, nu er der omkring 7,000. Man ser her, hvilke uholdbare Forhold man kommer ind paa. I Forbindelse hermed kan jeg nævne, at en enkelt Gade i København indenfor den Kreds, jeg repræsenterer, nemlig Ryesgade, har omtrent det samme Antal Indbyggere som hele Lejrekredsen, der repræsenteres af den højtærede Landbrugsminister. Det forekommer mig at være noget, man ikke kan vedblive at lade bestaa. Thi disse Misforhold blive ved at vokse.

Nu mener altsaa den ærede Konseilspræsident, at Tidspunktet ikke er belejligt. Thi vi havde Folketælling i 1901, og nu skulle vi snart have det igen, i 1906, og derfor maa vi hellere vente til den Tid. De Skrupler havde man ikke i 1894—95, da havde der været Folketælling i 1890, og der var altsaa, da Valgkredsordningen blev vedtagen her i Slutningen af 1894, gaaet 4 eller næsten 5 Aar, siden Folketællingen havde fundet Sted. Det er omtrent det samme nu. Og jeg ser da ikke, hvorfor vi ikke kunne foretage det samme nu, da vi dog staa omtrent paa samme Tidspunkt efter Folketællingen. Spørgsmaalet er, naar den ærede Konseilspræsident nu faar os til at vente til efter Folketællingen 1906 uden at sige os det allermindste om, hvornaar vi skulle have den Grundlovsforandring, han ønsker efter 1906, om det samme ikke vil gentage sig paa ny. Vi vide nemlig, at der er mange store Spørgsmaal, som skulle tages op til den Tid, saa at der kan gaa flere Samlinger med at behandle et saadant Forslag, selv om det kommer frem i Samlingen 1906. Og saa forekommer det mig, at vi

igen rykke langt bort fra Folketællingen, og saa blive Forholdene igen forrykkede, og saa kan den ærede Konseilspræsident igen komme og sige: Nu ere vi atter for langt borte fra Folketællingen, og nu maa vi vente til Folketællingen 1911. Saadan kan det komme til at gaa, hvis vi blive ved paa den Maade. Det forekommer mig ikke, at man behøver at tage Hensyn dertil, naar vi have en saa let Adgang til nogenlunde at bestemme, hvor stort Folketallet skal være i de forskellige Kredse. Vi kunne meget godt ved en Kommission blive satte i Stand til at fremskaffe de Oplysninger, der behøves i saa Henseende. Jeg tillader mig derfor at foreslaa, at vi stemme for det Forslag til Beslutning, som er stillet fra vort Partis Side, det eneste, hvorved vi efter min Mening kunne løse Spørgsmaalet, saa at vi komme bort fra de nuværende uretfærdige og i politisk Henseende meget uheldige Forhold. Ville vi saa gaa til en Grundlovsforandring, have vi et grundlovmæssigt sammensat Folketing, som er i Stand til at tage Beslutning, og der bliver da Lejlighed til at diskutere de forskellige Spørgsmaal, man vil drage ind under en Grundlovsforandring, og Lejlighed til at faa den, uden at vi behøve at fortsætte med de nuværende uretfærdige Forhold.

Hermed anbefaler jeg at stemme for det Forslag til Beslutning, som er stillet fra vor Side, og at stemme mod den Dagsorden, som er stillet af det ærede Medlem for Løvel. Det næste Forslag til en Dagsorden, som var stillet af det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen), skal jeg ikke paa dette Tidspunkt komme ind paa, idet jeg antager, at enten jeg eller den ærede Ordfører for vort Parti ville faa Lejlighed til at udtale os derom senere. Men den korte Bemærkning skal jeg dog tillade mig at gøre, at heller ikke dette Forslag vil jeg være i Stand til at give min Stemme, uden at jeg dog her skal komme nærmere ind paa en Begrundelse af hvorfor.

**Formanden:** Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne.

Fra Landstingets Formand har jeg modtaget Forslag til Lov om en Jernbane fra Øster Ulslev til Maribo, der i Landstinget er vedtaget i en Form, der afviger fra den, hvori det er vedtaget her i Folketinget, med Anmodning om, at Lovforslaget paa ny maa blive Folketinget forelagt. Forelæggelsen sker herved.